

Ψάρια, Παγωτά και Ασφαλιστήρια. Σάββατο Πρωϊ στο Super Market!

Ο ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ!!!!

Μόλις πάρκαρε το συν στο υπαίθριο parking του super market και ο πιτσιρικάς, γύρω στα δέκα, έτρεξε με το ευρώ στο χέρι να πάρει ένα καρότσι από την κοντινή σειρά. Μπαμπάς και μαμά πλησιάζουν νωχελικά, ανεβάζουν τη μικρότερη αδελφή, γύρω στα τρία, μέσα στο καρότσι και προχωρούν προς την είσοδο του καταστήματος για τα βδομαδιάτικα ψώνια.

“Ξέχασα να σου πω ότι βρήκα στο γραμματοκιβώτιο το ειδοποιητήριο για την ανανέωση του ασφαλιστηρίου του αυτοκινήτου. Πάνε μέρες τώρα και το κουβαλάω μαζί μου, στη τσάντα.”

“Ε, και; Τι μου το λες; Θα μας πάρει ο ξάδερφός σου ο Ασφαλιστής. Θα τον τρενάrouμε ένα-δυο μήνες και βλέπουμε.”

“Δεν κατάλαβες. Πρέπει να το πληρώσουμε μέχρι την Τετάρτη, που λήγει αυτό που έχουμε. Δεν θα ισχύει μετά.”

“Καλά, τραγούδα. Πες στον ξάδερφό σου ότι θα τον πληρώσουμε αρχές του επόμενου μήνα.”

“Δεν διαβάζεις εφημερίδες; Θα είμαστε ανασφάλιστοι. Θα... ”

“Να σου πω πρωϊ-πρωϊ, ήρθαμε να ψωνίσουμε, όχι να τσακωθούμε για τα ασφάλιστρα. Τέλος. Τι θέλεις από φρούτα;”

Η λογομαχία σταμάτησε και η οικογενειακή σαββατιάτικη εκδρομή στο τεράστιο super market ξεκίνησε, με ποδαρόδρομο από διάδρομο σε διάδρομο, με το καρότσι να γεμίζει, το πιτσιρικά να τρέχει δεξιά κι αριστερά να παίρνει χαρτάκια προτεραιότητας και φυσικά να παρατηρεί, ως μεγάλος, τη μικρή του αδερφή που συνέχεια ρωτούσε.

Η οικογένεια βρισκόταν ήδη στον επάνω όροφο, όταν ξαφνικά, στο τέλος των διαδρόμων, δίπλα στη γεμάτη καφετέρια και απέναντι από τις κυλιόμενες σκάλες, μια φωτεινή επιγραφή που αναβόσβηνε τους τράβηξε την προσοχή:

“Μήπως λήγει το ασφαλιστήριο του αυτοκινήτου σας?” και δίπλα, με πιο έντονα γράμματα: “Ανανεώστε το εδώ, με χαμηλότερα ασφάλιστρα!”

“Καλά, τι γίνεται εδώ; Σε super market δε βρισκόμαστε;” αναφώνησε με απορία ο σύζυγος. «Και τι θα πει, «με χαμηλότερα ασφάλιστρα»; Που ξέρει πόσα πληρώνω;»

“Ξέρω εγώ; Αυτό δεν το έχω ξαναδει. Διαφήμιση θα είναι.»

“Τι διαφήμιση; Το λέει καθαρά, ανανεώστε το εδώ!”

“Δεν το πιστεύω, που είναι οι άνθρωποι, με ποιόν θα μιλήσω;”

“Για δώσε μου την ειδοποίηση που είπες ότι έχεις στη τσάντα σου. Να δοκιμάσουμε... Πλάκα θα έχει...”

Ανοίγει, ψάχνει στο μονίμως ακατάστατο εσωτερικό της τσάντας και βγάζει τον φάκελο με την φίρμα της ασφαλιστικής εταιρίας.

“Για να δω. Τι στοιχεία γράφει; Έχει και ασφάλιστρα;”

“Όλα τα έχει. Τα στοιχεία σου, τη μάρκα, τους ίππους, τη διάρκεια, τις καλύψεις με τις αξίες, ακόμα και τα ασφάλιστρα. 208,34 ευρώ το εξάμηνο.”

“Για να δούμε, δεν χάνουμε τίποτα να δοκιμάσουμε.” είπε ο σύζυγος και πλησίασε το μηχάνημα, κάτι σαν τα ΑΤΜ των τραπεζών, αλλά πολύ πιο εξελιγμένο, πιο φιλικό.

“Ακουμπήστε την Οθόνη” διέτασε ευγενικά η χαμογελαστή εικόνα μιας κοπέλας μέσα από την οθόνη.

Ακούμπησε την οθόνη ο σύζυγος (...κατά λάθος πάνω στην κοπέλα...) και ακούει μια γλυκιά φωνή:

“Πληκτρολογήστε τον αριθμό κυκλοφορίας του οχήματός σας και απαντήστε στις ερωτήσεις που βλέπετε στην οθόνη.”

“Μαμά, μαμά, μιλάει το μηχάνημα” ακούστηκε η φωνή της ξαφνιασμένης μικρότερης κόρης, ενώ ο δεκάχρονος γιός παρατηρούσε ως έμπειρος και θαύμαζε τον πατέρα του για την σοβαρότητα με την οποία ανταποκρινότανε στις προτροπές της γυναικείας μορφής.

Είχε ήδη συμπληρώσει τις περισσότερες απαντήσεις (όχι με λόγια, αλλά τσεκάροντας τις εναλλακτικές προδιατυπωμένες επιλογές στην οθόνη) που εμφανίστηκαν σε δύο ομάδες. Η πρώτη, για τη μάρκα, τον τύπο, τους ίππους, τη χρήση, την ηλικία του οχήματος, την ημερομηνία έναρξης της ασφάλισης και η δεύτερη για τον ΤΚ κατοικίας, την ηλικία του οδηγού και την παλαιότητα της άδειας οδήγησης, όταν η ευγενέστατη κοπέλα τον ρώτησε:

“Θέλετε μόνο τις υποχρεωτικές από το νόμο καλύψεις ή έχετε και άλλες ασφαλιστικές ανάγκες για το όχημά σας;” Ταυτόχρονα εμφανίστηκαν στην οθόνη δύο επιλογές: «Θέλω μόνο τις υποχρεωτικές καλύψεις» και «Έχω ανάγκη και άλλες καλύψεις».

Στα γρήγορα, επέλεξε το πρώτο μουρμουρίζοντας: “εδώ δεν έχουμε χρήματα για τα ψώνια, τις υποχρεωτικές και πολλές είναι...”.

Και τότε ήρθε η ερώτηση-έκπληξη: “Πόσα σας ζητά η ασφαλιστική σας εταιρεία;”

Εριξε μια γρήγορη ματιά στο ειδοποιητήριο που κρατούσε στο χέρι του, τσέκαρε στην οθόνη την επιλογή «εξάμηνο» και πληκτρολόγησε το ποσό 208,34 ευρώ.

Σε λιγότερο από 5 δευτερόλεπτα άκουσε την όμορφη κοπέλα να του λέει σχεδόν ενθουσιασμένη:

“Είστε πολύ τυχερός. Μπορείτε να ασφαλιστείτε στην εταιρεία «SuperMarket Ασφάλιση», μόνο με 178 ευρώ για ένα εξάμηνο. Γλυτώνετε περισσότερα από 30 ευρώ από όσα θα πληρώνατε στην εταιρεία που είστε! Να προχωρήσουμε; Μην χάσετε την ευκαιρία που έχετε!”

Και πριν προλάβει να σκεφθεί ακούει και πάλι την κοπέλα, με μια ακόμα πιο παιχνιδιάρικη φωνή: «...Και επειδή σήμερα είναι Σάββατο, σας προσφέρουμε δωρεάν την Οδική Βοήθεια! Το σκέφτεστε ακόμα;»

Το ίδιο έγγραφε και στην οθόνη (178 € το εξάμηνο), ΔΩΡΕΑΝ Η ΟΔΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ, ενώ επιπλέον παρουσιαζότανε και πέντε άλλες προτάσεις: “Ασφαλιστείτε για ένα μήνα με 30 €, για δύο μήνες με 60 €, για τρεις μήνες με 90 €, για τέσσερις μήνες με 120 €, για πέντε μήνες με 150 €.”

“Τι λες γυναίκα, να ασφαλιστούμε για δυο μήνες δοκιμαστικά;”, ρώτησε ο σύζυγος περισσότερο για να βρει άλλοθι σε αυτό που έκανε (το... φοβότανε) και λιγότερο για να πάρει την έγκρισή της.

“Να ρωτήσουμε τον ξάδερφο.... Δεν είναι σωστό...”, ψέλλισε η σύζυγος, πριν εισπράξει την επιτιμητική απάντηση:

“Ποιόν ξάδερφο; Ας μας πρότεινε κι αυτός χαμηλότερη τιμή. Και δωρεάν την Οδική Βοήθεια που δεν έχουμε. Άλλωστε την είδες την εταιρεία που θα ασφαλιστούμε, η γνωστή «SuperMarket Ασφάλιση», καλύτερη είναι αυτή του ξαδέρφου σου;”

“Καλά, ας δοκιμάσουμε, αλλά για έναν μήνα μόνο”, απάντησε η σύζυγος... βάζοντας τους όρους της!

Ακούμπησε και πάλι την οθόνη, επέλεξε τον ένα μήνα με 30 €, συμπλήρωσε ΑΦΜ και τη διεύθυνσή του, τσέκαρε το OK και το ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΙ σε τρεις-τέσσερις ερωτήσεις και δηλώσεις που ούτε κατάλαβε (κάτι περί κάλυψης των αναγκών του, περί δικαιωμάτων του να απευθυνθεί στην Εποπτική Αρχή, περί συμφωνίας του για την χρήση των προσωπικών του στοιχείων, περί ενημέρωσής του για τους όρους που βρίσκονται στο site της εταιρείας κ.λπ.) και έβαλε στην ειδική σχισμή την χρεωστική του κάρτα.

Στην συνέχεια αποδέχθηκε με ένα OK και πάλι την χρέωση των 30 € και ήρθε η επόμενη ερώτηση-έκπληξη: “Θέλετε 3 άτοκες δόσεις, 10 € το μήνα;”

“Μα καλά”, αναρωτήθηκε, “σε δόσεις και τα τριάντα ευρώ;”

Απάντησε ΝΑΙ και η γλυκιά κοπέλα από την οθόνη τον ευχαρίστησε (κάτι σαν τις αεροσυνοδούς στο τέλος της πτήσης, “θα χαρούμε να ανανεώσετε και πάλι σε εμάς το ασφαλιστήριό σας”) και μέχρι να πάρει πίσω την κάρτα του εκτυπώθηκε από το μηχάνημα το ασφαλιστήριο που ξεκινούσε την επόμενη Τετάρτη, όπως έλεγε και το ειδοποιητήριο που ακόμα κρατούσε στο χέρι του. Το πήρε, του έριξε μια ματιά και γυρνώντας προς τη γυναίκα του, είπε:

“Πάμε για ψάρια; Έχουμε καιρό να ψήσουμε ένα ψαράκι!”

«Μαμά-μαμά, να πάρουμε και παγωτό!»

Πηγή: InsuranceDaily